Kuantum ölüm ve kuantum kıyamet

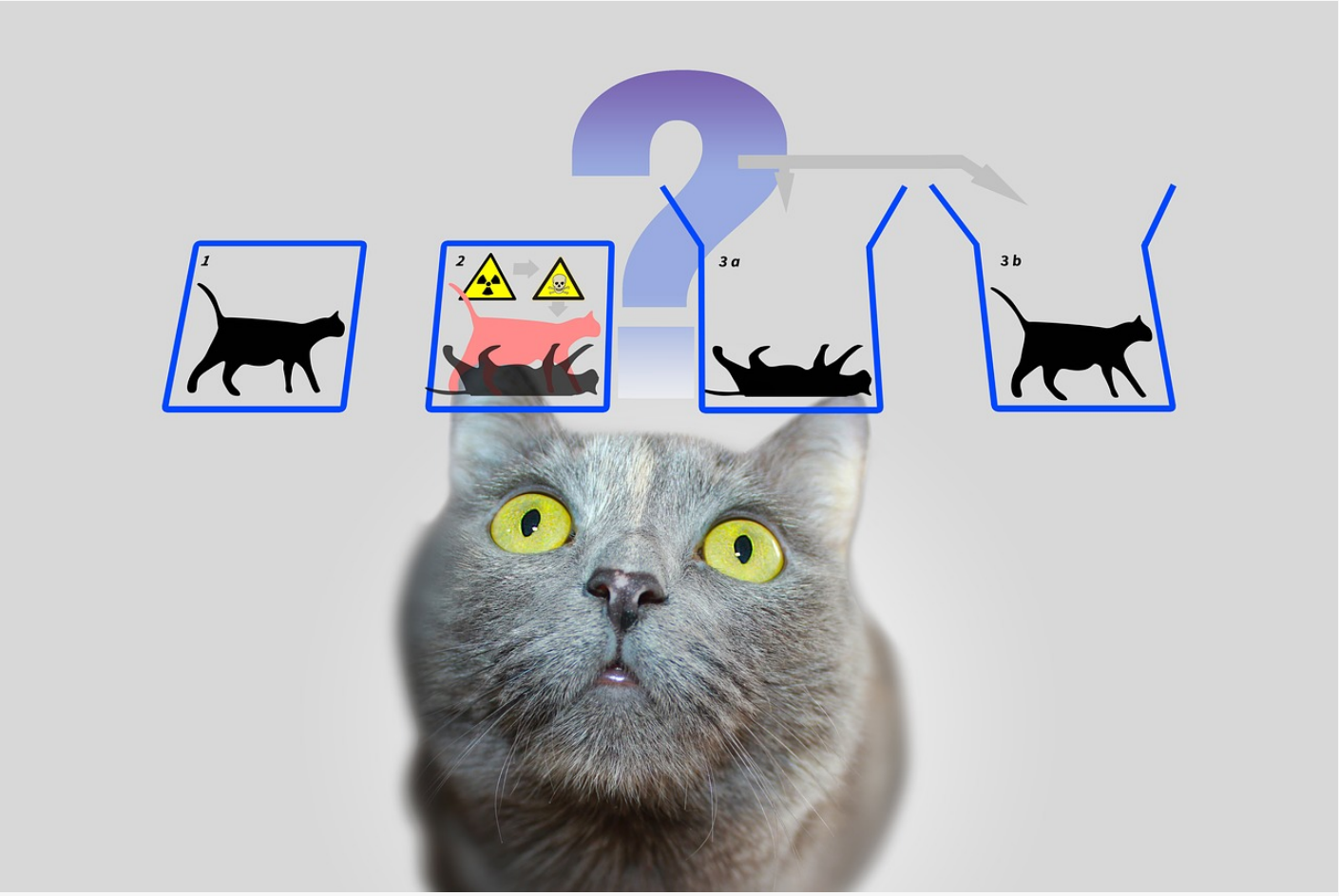

Klasik fizikte enerji akışı düzgün doğrusal ve sürekli bir şekilde akmakta idi. Ancak geçtiğimiz yüz yılın başlarında ortaya atılan Kuantum Teorisi bunun böyle olmadığını gösterdi. Enerji sürekli değil, kesik kesik, yani paketler şeklinde yayılıyordu. Buna paketçikler ve miktarlar anlamına gelen kuantum adı verildi. Yani madde parçacık şeklinde bir davranış sergiliyordu. Kuantlaşma ise Planck uzunluğu olan 10 -35 m aralığında gerçekleşiyordu. Yani her madde enerji aleminden şu görünür aleme geçerken Planck aralığında kesik kesik, yani paketler halinde salınıyordu. Peki o salınma esnasında her paketçiğin arası nasıl bir şeydi? O dar aralıkta ne oluyordu, ne vardı? Elbette ki hiç bir şey. Yani kainat 10 -35 m aralığında bir ölüp, bir diriliyordu. Bu süreç içinde, madde sürekli olarak ölüme ve yaşama mazhar oluyordu.

İşte bu hal tam bir kuantum ölüm ve yaşam halidir. Madde mezkur aralıkta sürekli olarak ölüm ve hayatı yaşıyor. Kainatın bütünüyle atomlardan müteşekkil olduğunu düşünürsek, sürekli bir ölüm ve yaşam hali mevcudatın her tarafına hükmeden çok enteresan bir gerçek olarak önümüze çıkıyor. Çünkü bizim şu an için sabit gördüğümüz her şey Planck uzunluğunda bir ölüp, bir diriliyor. Hayatla ölüm arasında gidip, geliyor. Bizler kıyametin kopacağı an ve zamana nazarlarımızı dikmiş, merak ediyoruz; kıyamet ne zaman kopacak diye. Ancak işte o an şu satırları okuduğumuz ansa; bu anda bile, belki kainat tümden bir kıyameti yaşamaya devam ediyor. Yani kainat tümüyle yaratılıp, yok ediliyor ve tekrar yaratılıyor. Kıyamet dediğimiz şey ise bu sürecin sonlandırılması halidir, muhtemelen.

Her an yaşanan ölüm ve hayat

Aslında bu tür bir ölüm ve yaşam hadisesine geniş ölçekli dairelerde de rastlamak mümkün. Mesela bir lambanın yanışına dikkat edilse durum tam da bahsettiğimiz gibidir. Işık saçan bir ampule dikkat ediniz, sürekli yandığını görürsünüz. Ancak az biraz elektrik bilimi tahsil etmiş birisi bilir ki, o lamba devamlı yanmıyor. Alternatif akım denilen şey sönüp yanma olayıdır. Lambaya gelen akım +1 ve -1 aralığında sürekli olarak sıfıra iner ve çıkar. Bu ise lambanın sürekli olarak yanıp söndüğünü gösterir. Buna sinüzoidal dalga adı verilir. Tıpkı kuantum paketçiği gibi elektrik de sanki bir var ve bir yok olarak garip bir hareket yapar.

Sadece elektrik değil insan kalbi de aynı hareketi yapar. Şöyle bir dinleyin kalbinizi, nasıl atıyor? Tik tak, tik tak… Yani bir duruyor, bir çalışıyor. Sürekli bir çalışma yok. Kesikli bir çalışma var. Yani kalp duruyor, sonra çalışıyor. İşte durduğu anda belki de kısa süreli bir ölümle yüzleşiyor, sonra tekrar hayata geliyor.

“Levh-i Mahv ve İspat” hakikati

Aslında her şey aynı durumda. Kuantum aralığında zaten durum böyle idi. Yani atom seviyesinde kuantum paketleri arasında bir süreksizlik, kesinti vardı. Büyük ölçekte de benzer bir durum söz konusu. Çünkü şu yaşadığımız kainatta zaman var. Zaman bir şerit ve ip gibi. Yaşanılan her an bu zaman ipine asılıyor. Ve o yaşanan anlar ve dakikalar bir manzara veya yaşam karesi orada kalıyor; geçmiş zaman sınıfına dahil oluyor. Geri getirmek ise mümkün değil. Yani o anlarımız hayat sahnemizden uzaklaşıyor. Önümüzdeki zamanlar ise ulaşılmaz bir noktada duruyor. Demek ki, insan zaman ipi doğrultusunda ileri doğru gider iken, geride bıraktıklarına bu dünya şartlarında ulaşamıyor. Gelecek zamana ise eli yetişmiyor. Öyle ki, insan hayatı zaman çizgisinde bir ispat edilip, bir mahvediliyor. Adeta **“Levh-i Mahv ve İspat”** hakikatine bir ayna oluyor. Kuantum seviyedeki kesikli salınım da bir var, bir yok süreci ile yine **“Levh-i Mahv ve İspat”** gerçeğinin maddi alemdeki bir yansıması olarak gözüküyor.

Atom içinde neler oluyor?

Aynı hal kainat ve dünya aynasında da görülüyor. Çünkü atom seviyesinde yaşanan kıyamet ve ölüm halleri, bir ölçüde, dünya ve kainat çapında da yaşanıyor. Yani şu koca kainat, dünya ile birlikte sürekli olarak bir yaşam ve ölüm haline mazhar oluyor. Niçin? Çünkü her madde atomdan yapılmış da onun için. Bizler ise ancak duygusal ve psikolojik olarak her şeyin sürekli olduğunu zannediyoruz. Veya kendimizi buna inandırıyoruz. Belki de kendimizi kandırıyoruz. İnsan zaten en çok kendini kandırır, kendini yanıltır. Bakın şöyle bir çevrenize, sanki her şey kararında, sabit ve daimi imiş gibi gözüküyor. Ama öyle mi gerçekten? Değil!.. Her şey, ama atomlardan koca dağlara, dünya ve kainata kadar her şey, bir kuantum ölüme ve kıyamete mazhar. Hiçbir şey kararında ve sabit değil. Atom ve molekül bazında insanları hayrette bırakan bir hareket ve değişim söz konusu. Yani bu günkü ilmi verilere göre kainat her an yaratılıp, her an yok ediliyor ve tekrar yaratılıyor.

Mektubattaki şu ifade bu hususu çok veciz bir şekilde ifade etmiş:

> ***“Cenâb-ı Hak öyle bir Kadîr-i Mutlaktır ki, adem ve vücut, kudretine ve iradesine nisbeten iki menzil gibi, gayet kolay bir surette oraya gönderir ve getirir. İsterse bir günde, isterse bir anda oradan çevirir. (Mektubat, s.62)”***

İşte Allah, sonsuz ilim ve kudreti ile tüm mahlukatı, tüm keyfiyeti ile, Levh-i Mahv ve İspat aynasında yaşatır, yok eder ve tekrar yaşatır. Elbette ki bu durum değişim ve tekamül kanunlarına göre yaratılan bu dünya ve kainat içindir. Ahiret hayatında ise sonsuz ve kesintisiz ve ebedi bir hayat verileceği İlahi bir sözdür, ilahi bir vaattir. Allah ise alsa vaadinden dönmez.